

Lykke

af

Axel Lundegård.

Avtoriseret Oversættelse ved Sofie Horten.

(Fortsat.)

Over den Syges Ansigt laa det sædvanlige Udtryk af Lykke og Ro. Et fint Smil tydede paa glade Tanker eller — var det Medlidenhed, det udtrykte?

Hun tænkte paa sin gamle, hæderlige Martha. Hendes Havesyge havde været saa usminket, hendes Glæde saa aaben; og hun var for meget Naturbarn til at kunne dølge den, endskønt hun stod ved en Dødseng.

Det var interessant saaledes en Gang at se et Menneske uden Maske. Nu var der ingen Illusioner, som styrtede sammen derved.

Sindsbevægelsen havde gjort hende saa ubevidst sand, den gode Martha. Hun havde vist, hvem hun først tænkte paa. Om endda alle Mennesker gjorde det!

Løgnens Guldpapir skulde da ikke mere ligge glindsende over Benraden. For de Svage vilde det, ikke at have noget at tro paa, være haardt i Begyndelsen. Men med Tiden vilde det fostre en stærkere Slægt og i Længden vilde Menneskeslægten vinde derved.

Det var jo saare naturligt, at det egentlige Formaal for et Menneskes Handlinger maatte være det egne Jeg. Thi den ydre Verden har for Mennesket ingen Betydning, uden for saa vidt det staar i Forhold til Jeg'et.

Man kunde komme med Eksempler.

At en Moder ofrer Livet for sit Barn, hvad er det vel andet end Yttringen af et ureflekteret Selvopholdelses-Instinkt? At miste Barnet vilde for hende være værre end Døden. Martyren, som vred sig i Smarter paa Baalet, havde jo al Himlens Salighed i Perspektiv, alt hvad skønt en sværmerisk Sjæl kunde drømme om.

Hvorfor vilde man sørge over hendes Død? Mon fordi hun ikke mere var til? Nej, det var herligt at dø, og hun vilde ikke savne Livet. Kun fordi hun ikke mere var til for dem. Hun efterlod et tomt Rum i deres Tilværelse — for en Tid. Det var det hele.

Hvor mangen en Gang var hun ikke vaagnet om Natten og havde mødt Mandens stirrende, vandede, graablaa Øjne. Han kunde sidde der i Timevis og vaage over hende. Det var, som om han var bange for, at hun skulde flygte, medens han sov.

Folk ansaa ham for at være saa opofrende. Hvad havde han egentlig ofret?

Ingen Ting! Han havde ødelagt hele hendes Liv; nu gjorde han alt for at hindre hende fra at dø. Han vilde ikke en Gang underkaste sig den ubetydelige Smerte, som hendes Død vilde foraarsage ham. Og dog vidste han, at det galdt hendes Lykke.

Han maatte dog forstaa, at Tomheden kun vilde vare en kort Tid. Det var jo i Grunden kun Resterne af sin Ømhed, at han havde kastet paa hende. To Gange før havde han jo *elsket* — hun smilede, naar hun tænkte sig Ordet — og trøstet sig.

*

*

*

(Fortsættes.)

AVERTISSEMENTER.

Kvindebladet

„Hvad vi vil“,

udgivet af

De samlede Kvindeforeninger,

redigeret af

Fru Johanne Meyer.

Kvindebladet „Hvad vi vil“ arbejder for at udbrede Kundskab og Oplysning om alt, hvad der vedrører Kvindesagen.

Kvindebladet „Hvad vi vil“ støtter alle fornuftige Bestræbelser for ad praktisk Vej at hjælpe Kvinden til en mere betrygget Selvtændighed.

Kvindebladet „Hvad vi vil“ kæmper for Kvindens Ligestillelse med Manden i social og politisk Henseende.

Kvindebladet „Hvad vi vil“ udgaar en Gang hver Uge, koster 60 Øre Kvartalet og kan bestilles paa alle Posthuse samt i

Expeditionen, Klosterstræde 22.

Enkelte Numre à 5 Øre faas hos de forskellige Bladforhandlere.

De samlede Kvindeforeningers Kontor, Klosterstræde 22,

er aabent hver Dag fra 9—1 og desuden Lørdag Eftermiddag fra 5—8.

Indmeldelser af Medlemmer til de forskellige Kvindeforeninger modtages, ligesom her gives Oplysninger om alt, hvad der vedrører Kvindesagen.

Samme Steds modtages Abonnement paa Kvindebladet „Hvad vi vil“, som ogsaa sælges i enkelte Numre à 5 Øre.

Kvindelig Fremskridtsforening

afholder gratis Julefest med Dans den 2. Januar fra Kl. 8—12 i Lokalet, Skindergade 9, 1. Sal. Kun Medlemmer har Adgang. Nye Medlemmer indregnes hos Formanden, Fru Johanne Meyer, samt i Klosterstræde 22, St.

Landbrugsskolen i Aarup,

Fyn,

6 Fripladser for Karle fra Nytaar,
og 6 dito „ Piger „ Mj.

Pensionat Boyet-Bolens,

Villa West Chirton. Champel,
GENÈVE.

Dette Pensionat for unge Piger anbefales af Fr. Bajer, Korsgade 56, Kbh. N., hvor nærmere Oplysninger faas.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Medlemmer, som skifter Bopæl, bedes venligst om at sende Meddelelse herom til Foreningens Kasserer, Frøken F. Trier, Købmagergade 24. 3. Sal. K.

De kvindelige Herreskrædderes Kontor, Klosterstræde 22, St.,

modtager daglig Indmeldelser fra Kl. 9—1. Kontingent modtages Lørdag Aften fra Kl. 7—9.

Det kvindelige Arbejderforbund,

hvis Formaal er at samle alle Kvinder, saa vel organiserede som uorganiserede, modtager Indmeldelser hos Kassereren, Fredensgade 22, 3. Sal, og i Tjørnegade 4, 2. Sal o. G. Kontingent 15 Øre om Maanedn.

Bladets Ekspeditionskontor, Klosterstræde 22,

er aabent Søndage fra Kl. 9 til 1 Form., Lørdag desuden Kl. 5 til 8 Efterm.

Kvindebladet „Hvad vi vil“.

Enkelte Numre af Bladet faas à 5 Øre paa efternævnte Steder:

Dronning Louises Bro hos Avismanden.
Nørrevold 64 i Cigarhandelen.
Teglgaardsstræde 7 hos C. Lassen.
Ny Kronprinsessegade 3 hos Maymann.
Triangelen i Avisbureauet.
Frydsvej 3 i Avisudsalget.
Nyvej 19 i Aviskontoret.
Smallegade 18 i Cigarhandelen.
Smallegade 36 i Musikhandelen.
Hjørnet af Gothersgade og Sølvtorvet „Præcis“.

Bogtrykkeriet,

Nyvej Nr. 19, København V.,
anbefales.

Ærb.

M. Lazarus.

Dette Blad omdeles gennem Postvæsenet Klager over mangelfuld Tilbringelse maa — helst skriftligt — tilstilles det Klagerens Bopæl nærmeste Postkontor.

Bopælsforandringer bedes ligeledes anmeldt til Postvæsenet.

Indhold: Johanne Meyer: Det gamle Aar. — Gerson Trier: Børnenes Opdragelse. — Amerikanske Kvinder. — Sofie Horten: En sandfærdig Julehistorie. — Axel Lundegård: Lykke. Oversat af Sofie Horten. — Avertissementer.

Redaktør: Fru Johanne Meyer, Naboløs 4. K.
Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19, København V.